Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

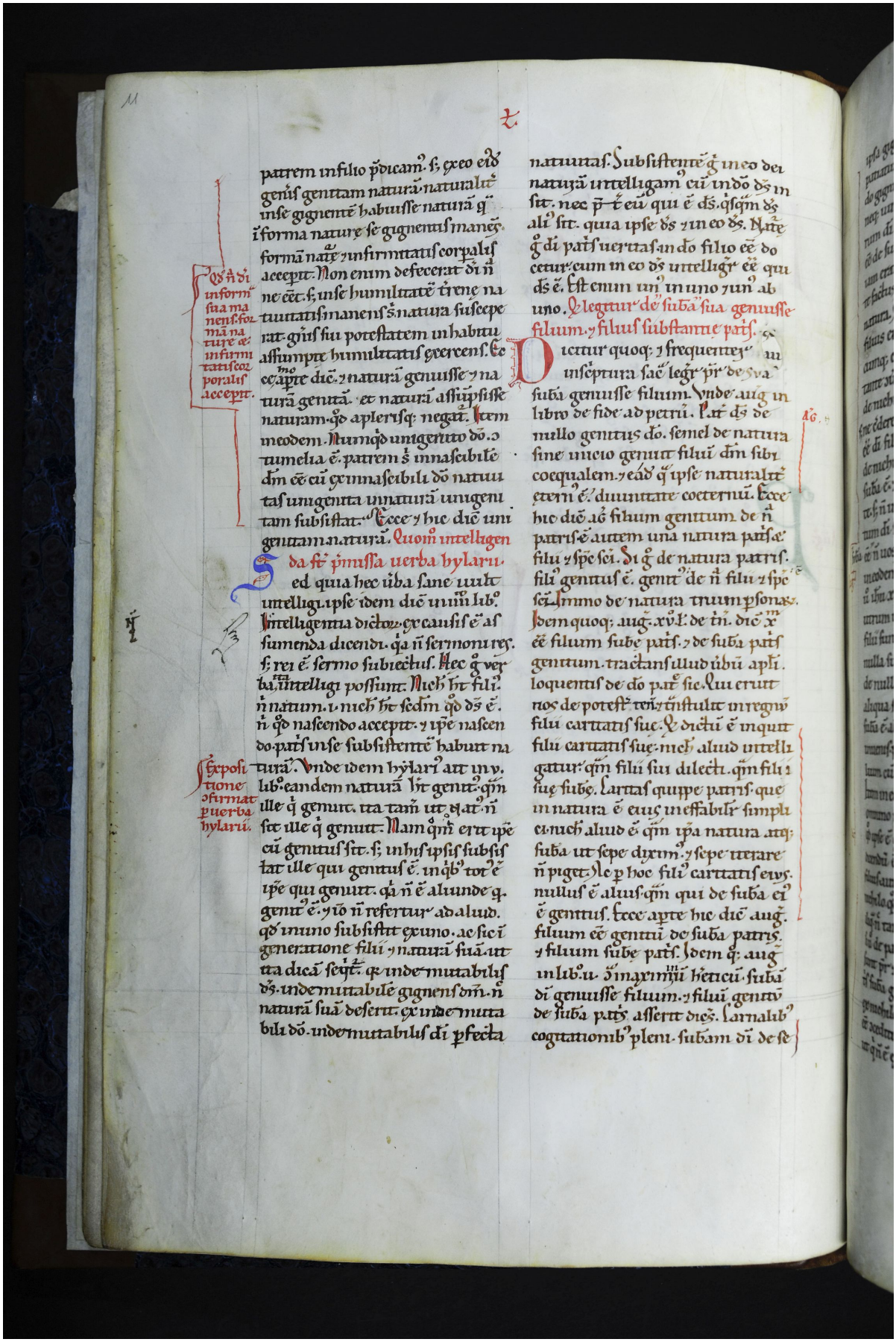

patrem in filio p̃dicam. s; ex eo eid̃
genus genitam naturã naturaliter
in se gignente habuisse naturã q̃
i forma naturę se gignentis manẽs.
formã natãe ꝛ infirmitatis corpalis
accepit. Non enim defecerat di n̄
ne cẽt. s; in se humilitatẽ trenę na
turtatis manens s. natura suscepe
rat. g̃ius sui potestatem in habitu
assumpte humilitatis exercens. Ec
ce apte dicẽ. ꝛ naturã genuisse ꝛ na
turã genitã. et naturã assũpsisse
naturam. q̃d aplerisq; negat. Item
eodem. Numq̃d unigenito d̃o. o
tumelia ẽ. patrem s̃ innascibilẽ
d̃m ẽ cũ ex innascibili d̃o natiui
tas unigenita unnaturã unigeni
tam subsistat. Ecce ꝛ hic dicẽ uni
genitam naturã. Quom̃ intelligen
da sint p̃missa uerba hylarii.
Sed quia hec ũba sane multo
intelligi. ipse idem dicẽ in iii̅ lib.
Intelligentia dictorũ. ex causis ẽ as
sumenda dicendi. q̃a n̄ sermonis res.
s; rei ẽ sermo subiectus. Hec q̃ ver
ba intelligi possunt. Nich̃ hic filio
n̄ natum. i. nich̃ hic secũdũ q̃d d̃s ẽ.
n̄ q̃d nascendo accepit. ꝛ ipe nascen
do. patris in se subsistentẽ habuit na
turã. Vnde idem hylari. ait in v.
lib. eandem naturã hic genit. q̃m
ille q̃ genuit. ita tamẽ ut q̃ at n̄
sit ille q̃ genuit. Nam q̃m̃ erit ipe
cũ genitus sit. s; in his ipsis subsis
tat ille qui genitus ẽ. in q̃b̃ tot ẽ
ipe qui genuit. q̃a n̄ ẽ aliunde q.
genit ẽ. ꝛ iõ n̄ refertur ad aliud.
q̃d in uno subsistit ex uno. ac sicũ
generatione filii ꝛ naturã sua. ut
ita dicã sequit. ex inde mutabilis
d̃s. unde mutabile gignens d̃m. n̄
naturã sua deserit. ex inde muta
bili d̃o. unde mutabilis d̃i p̃fecta
natiuitas. Subsistentẽ q̃ in eo dei
naturã intelligam cũ in d̃o d̃s in
sit. nec p̃ter eũ qui ẽ d̃s. q̃sq̃m d̃s
ali sit. quia ipse d̃s ꝛ in eo d̃s. Natẽ
q̃ di patris uertitas. in d̃o filio eẽ do
cetur. cum in eo d̃s intelligi eẽ qu
d̃s ẽ. Est enim un̄ in uno ꝛ un̄ ab
uno. Q̃ legitur de̅ suba sua genuisse
filium. ꝛ filius substantię patris.
Dicitur quoq; ꝛ frequentẽ in
insertura sacẽ legi. pir de sua
suba genuisse filium. Vnde aug. in
libro de fide ad petrũ. Pat d̃s de
nullo genitus d̃o. semel de natura
sine initio genuit filiũ d̃m sibi
coequalem. ꝛ eád̃ q̃ ipse naturaliter
eternũ ẽ. diuinitate coeternũ. Ecce
hic dicẽ ad filium genitum. de n̄
patris ẽ autem una natura patris et
filii ꝛ spe sci. Si q̃ de natura patris.
filii genitus ẽ. genit de n̄ filii ꝛ spe
sci. Immo de natura trium psonarũ.
Idem quoq; aug. xv̅ l. de tri. dicẽ x̅
ẽ filium sube patris. ꝛ de suba patris
genitum. tractans illud ũbũ apli.
loquentis de d̃o pate sic. Qui eruit
nos de potest tenẽbrũ. ꝛ tãstulit in regnũ
filii caritatis sue. Q̃ dictũ ẽ inquit
filii caritatis sue. nich̃ aliud intelli
gatur q̃m filii sui dilecti. q̃m filii
sue sube. Caritas quippe patris. que
in natura ẽ eius ineffabilis simpli
ci. nich̃ aliud ẽ q̃m ipa natura atq;
suba. ut sepe dixim. ꝛ sepe iterare
n̄ piget. Ne p̃ hoc filio caritatis eius.
nullus ẽ alius q̃m qui de suba ei
ẽ genitus. Ecce apte hic dicẽ aug.
filium ẽ genitũ de suba patris.
ꝛ filium sube patris. Idem q̃. aug.
in lib. v. d̃ ingrimii heretici. suba
di genuisse filium. ꝛ filiũ genitũ
de suba patris asserit dicẽs. Carnalib̃
cogitationib̃ plenis. subam di de se

Q̃ n̄ di inform̃ sua manens forma natiuę et infirmitatis corporalis accepit.

Expositione firmat p̃ uerba hylarii.

AG.